

РЕШЕНИЕ

№ 212

гр. София, 10.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Светомир Бабаков

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5001** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя С. Т., срещу РЕШЕНИЕ №426817 от 11.06.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД (СРС), Наказателно отделение, 100^{ен} състав по н.а.х. дело №3633/2018г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалваното съдебно решение, като постановено при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и в противоречие с приложимия материален закон. Твърди, че неправилното отбелязване на ЕГН на лицето М. Й., посочен като управител на дружеството в Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и в Наказателното постановление (НП) опорочава процедурата по установяване и налагане на административното наказание. Счита, че в нарушение на чл. 57, ал. 1, т.5 от ЗАНН е налице разминаване между съдържанието на АУАН и НП, в частта относно описанието на нарушението. Намира, че в случая са налице предпоставките за приложение на чл. 415в от Кодекса на труда (КТ). Прави искане да бъде отменено обжалваното съдебно Решение и вместо него по същество на спора да бъде отменено и НП №22-004128 от 23.11.2017г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ - С..

Ответникът –ДИРЕКЦИЯ „ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА“- С. (ДИТ- С.), представлявана от директора, оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. М. поддържа, че обжалваното съдебно решение е правилно и не са налице сочените касационни основания за неговата отмяна.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С НП №22-004128 от 23.11.2017г., на основание чл.413, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), на касатора [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 (две хиляди) лева, за това, че на 11.09.2017г. при извършена проверка, на място в обект за контрол: строителен обект - „жилищна сграда” в урегулиран поземлен имот (УПИ) XIV-422, кв.2, местност „Група Зоопарк”, район „Л.”, [улица] било установено, че фасадните отвори по контурите на 1^{-ва} етажна плоча /юг и запад/, 2^{-ра}, 3^{-та}, 4^{-та} и 5^{-та} етажни плочи /изток, запад, юг/ не са обезопасени чрез подходящо оборудване против падане от височина на хора и предмети, с което са нарушени разпоредбите на чл.60 ал.1 във вр.чл.61 от Наредба №2/22.03.2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи (Наредба №2/2004г.) във вр. с чл. 14, ал.1 от Закона за здравословни и безопасни условия на труд (ЗЗБУТ).

С процесния съдебен акт е потвърдено НП №22-004128 от 23.11.2017г.

За да постанови този правен резултат, първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП детайлно са описани нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът е извършил вмененото му нарушение на чл. 60 ал.1 във вр. чл.61 от Наредба №2/2004г., във връзка с което правилно е била ангажирана административно-наказателната му отговорност.

Тези изводи се споделят от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 100^{-ен} състав.

Отговорността на касатора е ангажирана, в качеството му на работодател за виновно неизпълнение на задължение, предвидено в чл.60, ал.1 във вр. с чл. 61 от Наредба №2/2004 г. и чл.14 ЗЗБУТ. В посочените разпоредби са уредени изискванията за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, при работа на височина и имат за цел осигуряване на безопасност от падане на хора или предмети чрез подходящо оборудване, колективни и/или лични предпазни средства. Нормата на чл.

61 от Наредба №2/2004г. предвижда, че паданията от височина се предотвратяват чрез приспособления (съоръжения, ограждения), които са достатъчно високи и са изградени най-малко от защитна бордова лента за крака, главно перило за ръце и средно перило за ръце или чрез еквивалентно алтернативно решение, а нормата на чл. 14, ал. 1 ЗЗБУТ изисква юридическите и физическите лица, които самостоятелно наемат работещи, юридическите и физическите лица, които ползват работещи, предоставени им от предприятие, което осигурява временна работа, както и лицата, които за своя сметка работят сами или в съдружие с други, да осигурят здравословни и безопасни условия на труд във всички случаи, свързани с работата, както на работещите, така и на всички останали лица, които по друг повод се намират във или в близост до работните помещения, площадки или места.

Съответен на доказателствата по делото е изводът на съда, че вмененото нарушение е доказано по несъмнен начин. В хода на производството е безспорно установено, че на 11.09.2017г. в обекта за контрол: строителен обект - „жилищна сграда” в УПИ XIV-422, кв.2, м. „Група Зоопарк” на [улица], фасадните отвори по контурите на 1^{-ва} етажна плоча /юг и запад/, 2^{-ра}, 3^{-та}, 4^{-та}, 5^{-та} етажни плочи /изток, запад, юг/, не са били обезопасени чрез подходящо оборудване, против падане от височина на хора и предмети. Не е спорно и обстоятелството, че [фирма] е изпълнителят на строителния обект и това дружество фактически е възложило на работниците на обекта извършването на СМР и носи цялата отговорност за предприятието. В този смисъл санкционираното дружество има качеството на работодател по отношение на работещите на обекта работници.

Предвид изложеното обосноваван е изводът на първостепенният съд, че [фирма], в качеството му на работодател е извършило нарушение на императивните норми на чл. 60, ал. 1 от Наредба №2/2004г., като не е осигурило безопасност от падане на хора или предмети чрез подходящо оборудване, колективни и/или лични предпазни средства съгласно чл. 61 от Наредбата, вр. с чл. 14 от ЗЗУБТ.

Съобразно приложимата санкционна разпоредба на чл. 413, ал. 2 КТ, наложената с НП имуществена санкция в размер на 2000 лв., е определена правилно от наказващия орган, тъй като съответства на тежестта на нарушението и значимостта на охраняваните обществени отношения, и е близко до законоустановения минимум.

Неоснователни са възраженията на касатора за допуснати съществени нарушения на административнопроцесуалните правила при съставянето на АУАН и НП, които да обуславят отмяната му. В същите са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата при които е извършено, посочени са както датата на извършване на нарушението, така и мястото на извършване на същото. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така че това да препятства касатора да упражни правото си на възражение и жалба. Разпоредбата на чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2, посочена като нарушена в АУАН и НП, въвежда общо правило работа на височина да се извършва при осигурена безопасност от падане на хора или предмети чрез подходящо оборудване, а чл. 61 установява конкретно начините, чрез които паданията от височина се предотвратяват. Тази норма напълно кореспондира и със словесното описание на нарушението в АУАН и НП. Останалите разпоредби, посочени за нарушени в АУАН и в НП, са приложени във връзка чл. 60, ал. 1 от Наредба № 2, тъй като съдържат конкретни правила на поведение, с неизпълнението на които е осъществен състав на нарушение. Наведените касационни оплаквания са релевирани и

в жалбата пред районния съд, който ги е обсъдил подробно. Софийският районен съд е изложил правилни, законосъобразни и подробни мотиви, които настоящата инстанция споделя и не намира за необходимо да преповтаря.

Във връзка с приложението на чл. 415в, ал. 1 КТ, настоящият състав също изцяло споделя мотивите на въззивния съд, че разпоредбата не е приложима в конкретната хипотеза. Правилно СРС е отчетел повишения риск за човешкото здраве и живот, при неосъществен контрол от страна на работодателя.

По изложените доводи настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, в съответствие с материалния и процесуален закон.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във вр. с чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, III^{-ти} касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №426817 от 11.06.2019г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 100^{-ен} състав по н.а.х. дело №3633/2018г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.